

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-КЖК-08-000 014
Бања Лука, 06.11.2008. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу које сачињавају судије мр Вељко Икановић, као предсједника вијећа, а Војислав Димитријевић, Желимир Барић, Биљана Томић и Слободан Милашиновић као чланови вијећа, уз судјеловање Соње Матић као записничара, у кривичном предмету против В. П., због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби брањиоца оптуженог која је изјављена против пресуде Врховног суда Републике Српске број 118-0-КЖК-08-000 002 од 15.4.2008. године, на сједници вијећа у чијем јавном дијелу су присуствовали републички тужилац мр Ненад Врањеш, оптужени В. П. и његов бранилац Р. Ј., адвокат из Б., донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба брањиоца оптуженог В. П. и укида се пресуда Врховног суда Републике Српске број 118-0-КЖК-08-000 002 од 15.4.2008. године и предмет враћа другостепеном вијећу овога суда на поновни поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-КЖК-08-000 002 од 15.4.2008. године (у даљем тексту побијана пресуда) оглашен је кривим оптужени В. П. због кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске чињенично поближе описана изреком побијане пресуде, па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године. На основу члана 44. став 1. Кривичног закона Републике Српске у изречену казну затвора оптуженом је урачунато вријеме проведено у притвору од 13.01. до 02.7.2007. године. На основу члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку оштећена А. К. је упућена да свој имовинскоправни захтјев остварује у парници. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 1.742,00 КМ у року од 30 дана, под пријетњом извршења.

Против побијане пресуде жалбу је благовремено изјавила бранилац оптуженог В. П., због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се уважавањем жалбе побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи оптужбе. Истом жалбом дозвољава се могућност и извођење нових доказа из чега произилази и приједог да се побијана пресуда укине и одреди одржавање новог претреса.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници трећестепеног вијећа Врховног суда Републике Српске, бранилац оптуженог В. П. је изложила жалбу, остајући код исте, а са чиме се је сагласио и оптужени.

Републички тужилац је предложио да се жалба браниоца оптуженог као неоснована одбије.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се побија жалбом, а у смислу одредбе члана 312. у вези са чланом 324. став 2. Закона о кривичном поступку, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

У предметној кривичној ствари није проведена анализа ДНК (члан 176-178 Закона о кривичном поступку) као посебна врста вјештачења, иако је овакав доказни приједлог имала и одбрана (главни претрес пред првостепеним судом од 15.5.2007. године) и оптужба (жалба изјављена против првостепене пресуде Окружног суда у Бијељини број 012-0-К-07-000 003 од 02.7.2007. године). Истина, одбрана је одустала од ДНК анализе искључиво из разлога високих трошкова, (главни претрес одражан пред Окружним судом Бијељина, од 13.6.2007. године). Предметном жалбом против побијане пресуде поново се актуелизира овај доказни приједлог. Побијана пресуда не садржи одлуку, а нити разлоге зашто није изведено ово вјештачење.

Ово вијеће сматра да је на изложен начин чињенично стање у овој кривичној ствари остало непотпуно утврђено из сљедећих разлога. Из доказа који су проведени у досадашњем току поступка није спорно да је од оптуженог одузета јакна са траговима крви и да се ради о истој крвној групи коју имају и оптужени и оштећена. Исто се односи и на траг крви нађен на њиви, бијелом комбинезону и женским гађама власништво оштећене (вјештачење трагова крви по С. С., дипломираним биологу). Ови докази, као ни проведено вјештачење крви, не представљају основ ни за искључење ни утврђење да је оптужени починио предметно кривично дјело.

Резултати ДНК анализе у сваком случају могу да доведу до извјесности да ли на одјевним предметима оштећене, као и на њиви где је дјело извршено, постоје трагови који повезују оптуженог са његовим извршењем. Исто тако, евентуално присуство трагова крви оштећене на јакни оптуженог може значајно допринијети правилном утврђењу чињеничног стања, те уклањању значајних дилема у овој кривичној ствари. Осим тога треба испитати могућност истог вјештачења на ПАПА брису и узорку вагиналног секерета, који су изузети приликом гинеколошког прегледа оштећене од 12.01.2007. године, а који је извршен по др Б. Ш. у МЦ Б. Диспанзер за жене.

Свакако и негативан резултат не подразумијева било какву одлуку суда, али му намеће задатак да и такав доказ оцијени и доведе у везу са другим доказима у смислу одредбе члана 287. став 2. Закона о кривичном поступку.

Имајући у виду напријед наведено овај суд је уважавањем жалбе због непотпуно утврђеног чињеничног стања побијану пресуду укинуо на основу овлашћења прописаног одредбом члана 321. став 1. тачка б) у вези са чланом 324. став 2. Закона о кривичном поступку, те предмет вратио другостепеномвијеђу као надлежном, у смислу одредбе члана 24. став 2. истог законског прописа ради одржавања претреса.

На претресу другостепени суд ће прије свега отклонити недостатке на које је указано овим рjeшењем, тако што ће се на приједлог одбране провести ДНК анализа, водећи при томе рачуна и о одредби члана 96. став 4. у вези става 2. тачка а) Закона о кривичном поступку којом је регулисано ко предујмљује, а ко коначно сноси трошкове кривичног поступка. Након прибављања тога доказа суд ће провести и друге доказе које нађе за потребно, те провести претрес у смислу одредбе члана 323. Закона о кривичном поступку, након чега ће моћи донијети на закону засновану одлуку.

Записничар

Соња Матић

Предсједник вијеђа

mr Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић